

Nazwa przedmiotu: Instrumentacja zaawansowana i aranżacja			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Kompozycji i Teorii Muzyki			Rok akademicki: 2022/2023
Kierunek: Kompozycja i Teoria Muzyki		Specjalność: Kompozycja	
Forma studiów: stacjonarne, II stopnia		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Forma zajęć: ćwiczenia		Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: I / I, II
Wymiar godzin: 30			
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji		
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Tomasz Opałka, prof. UMFC, ad. dr Miłosz Bembinow, ad. dr Andrzej Karałow, as. mgr Mikołaj Majkusiak, mgr Żaneta Rydzewska		
Cele przedmiotu	Nabywanie praktycznej umiejętności instrumentacji na różne pod względem składu zespoły wykonawcze – od różnorodnych obsad instrumentalnych (kameralnych) i małej orkiestry, aż po instrumentację na wielką orkiestrę symfoniczną.		
Wymagania wstępne	Wiedza teoretyczna i praktyczna w zakresie zasad muzyki, instrumentoznawstwa, harmonii oraz podstaw kontrapunktu.		
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza			
Umiejętności	1	Posiada umiejętność instrumentowania utworów solowych i kameralnych na większe zespoły instrumentalne, w tym orkiestry z uwzględnieniem niestandardowego zastosowania instrumentarium, poszerzonego o nowoczesne techniki wydobywania dźwięku.	P7_KOM_U_01 (KOM_IX)
Kompetencje społeczne			
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
1. Instrumentacja wybranego utworu dodekafonicznego solowego lub kameralnego Schoenberga, Weberna lub Berga na orkiestrę symfoniczną lub głos i orkiestrę (w zależności od przykładu wyjściowego) z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych danego kompozytora w jego utworach symfonicznych.			2
2. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. część sonaty) S. Prokofiewa na orkiestrę symfoniczną w oparciu o charakterystyczne rozwiązania fakturalne i instrumentacyjne kompozytora w takich utworach jak: Symfonie IV, V, VII, „Romeo i Julia”, Suita scytyjska, „Porucznik Kize” i in.			4
3. Aranżacja utworu należącego do gatunku pop na big-band jazzowy z uwzględnieniem charakterystyki zespołu i w oparciu o przykłady zespołów należących do takich artystów, jak Wynton Marsalis, Maria Schneider, Dave Holland i inni.			4
4. Instrumentacja lub przeinstrumentowanie wybranego utworu solowego lub kameralnego O. Messiaena na orkiestrę symfoniczną lub niestandardowy skład instrumentalny z uwzględnieniem charakterystycznych rozwiązań fakturalnych i instrumentacyjnych kompozytora w takich utworach jak: „Turangalila-symphonie”, „Chronochromie”, „Et expecto resurrectionem mortuorum” i in.			5
5. Instrumentacja „A piacere” K. Serockiego na wielką orkiestrę symfoniczną – z naciskiem na bogactwo pomysłów barwowych i fakturalnych. Praca powinna mieć charakter swobodny, pozostawiając studentowi do dyspozycji jak najszerszy zakres środków instrumentacyjnych.			5
6. Instrumentacja utworu graficznego np. G. Ligetiego (<i>Volumina</i> lub transkrypcja utworu elektronicznego <i>Artikulation</i>) J. Cage’a, M. Kagela, H. Lachenmanna lub F. Perry’ego na nietypowy skład instrumentalny lub wokálně-instrumentalny o obsadzie przekraczającej 21 osób.			5
7. Orkiestracja wybranego utworu należącego do muzyki pop, folk lub standardu jazzowego na orkiestrę symfoniczną ze zwróceniem uwagi na bogactwo kolorystyczne i fakturalne.			
8. Instrumentacja kompozycji własnej studenta w stylu dowolnym. Preferowany jest styl zawierający wybrane elementy różnych stylów i technik orkiestracyjnych przerabianych podczas I i II semestru.			5
UWAGA: Pedagog może podjąć decyzję o nierealizowaniu danego zadania instrumentacyjnego lub poszczególnych zadań indywidualnie oceniwszy, że dany student dobrze wykonał zadanie o analogicznym charakterze. W doborze zadań instrumentacyjnych należy też uwzględnić indywidualne upodobania i fascynacje muzyczne studenta.			

Pedagog może także zadać dodatkowe instrumentacje, nieujęte w treściach programowych na semestry I-II, jeśli student będzie wykazywał wybitne zdolności w tej dziedzinie.				
Metody kształcenia	Rekomendowane metody kształcenia (do wyboru): 1. wykład problemowy 2. wykład konwersatoryjny 3. wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień 4. praca z tekstem i dyskusja 5. analiza przypadków 6. rozwiązywanie zadań artystycznych 7. praca indywidualna 8. prezentacja nagrań CD i DVD			
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Metoda		Numer efektu uczenia	
	1. egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)		1	
	2. kolokwium ustne		1	
	3. projekt, prezentacja		1	
4. realizacja zleconego zadania		1		
KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI				
Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji	
1	1-8	1-8	1-4	
Warunki zaliczenia	Po semestrze 1 – kolokwium – komisyjna ocena przygotowanych instrumentacji i sprawdzian opanowania zagadnień opracowywanych w semestrze. Po semestrze 2 (na zakończenie nauki) – egzamin komisyjny – przegląd prac napisanych przez studenta (wszystkich instrumentacji z semestrów 1-2), ewentualnie połączony ze sprawdzianem nabytej wiedzy.			
Rok	I		II	
Semestr	I	II	III	IV
ECTS	3	3		
Liczba godzin w tyg.	1	1		
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	egzamin		
Literatura podstawowa				
Materiały nutowe: Partytury opracowywanych utworów, partytury reprezentatywne dla konkretnego kompozytora. – W szczególności wybrane dzieła wskazane w treściach programowych opisu modułu.				
Podręczniki: Alfred Blatter: <i>Instrumentation and orchestration</i> , Cengage Learning, 1997 Józef Pawłowski: <i>Podstawy instrumentacji. Cz. 1-2</i> . Kraków (PWM) 1966 Kazimierz Sikorski: <i>Instrumentoznawstwo</i> . Kraków (PWM) 1975 Mieczysław Drobner: <i>Instrumentoznawstwo i akustyka</i> . Kraków (PWM) 2008 Carl Sachs: <i>Historia instrumentów muzycznych</i> . Kraków (PWM) 1989 <i>Encyklopedia instrumentów muzycznych świata</i> . Warszawa (Bellona) 1996 Włodzimierz Kotoński: <i>Leksykon współczesnej perkusji</i> . Kraków (PWM) 1999				
Literatura uzupełniająca				
Samuel Adler: <i>Study of Orchestration</i> . New York (Norton) 1989 Hector Berlioz, Richard Strauss: <i>Treatise on Instrumentation</i> . New York (Dover Publications) 1991 David Black, Tom Gerou: <i>Essential Dictionary of Orchestration</i> . Los Angeles (Alfred Publishing Company) 1999 Walter Piston: <i>Orchestration</i> . New York (Norton) 1955 Dymitr Rogal-Lewicki: <i>Современный Оркестр. I-III</i> (Moskwa) 1953				
KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA				
Zajęcia dydaktyczne	30	Przygotowanie się do prezentacji / koncertu		0
Przygotowanie się do zajęć	30	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia		20
Praca własna z literaturą	20	Inne		0
Konsultacje	0			
Łączny nakład pracy w godzinach	100	Łączna liczba ECTS		6
Możliwości kariery zawodowej				
<ul style="list-style-type: none"> kompozytor wszeczhronny aranżer (składy kameralne, big-band, orkiestra) 				

- orkiestrator muzyki filmowej, użytkowej
- kopista partytur, również tych o niekonwencjonalnym zapisie

Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu

Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja
9.11.2022	Mikołaj Majkusiak	Aktualizacja karty przedmiotu